

Tanya Ury - Tanya Ury

Van Wikipedia, de gratis encyclopedie

Tanya Ury

Tanya Ury met haar installatie, "Hair Shirt Army"

Alexander Gerbeth 2014

Geboren

Suzanne Miriam Tanya Ury

Oktober 1951

[Marylebone](#) , [Londen](#) , [Engeland](#)

Alma mater

[Exeter College of Art and Design](#)

[Universiteit van Keulen](#)

[Universiteit van Reading](#)

Bezetting

beeldend kunstenaar

schrijver

activist

Ouders)

Peter Ury (1920-1976)

Sylvia Unger (1926-1998)

Tanya Ury (geboren in oktober 1951, [Londen](#)) is een activist, schrijver en kunstenaar. Sinds 1993 woont ze in [Keulen](#) , dat is waar veel van haar familieleden, waaronder bekende Duits-joodse auteurs, kwam uit. Haar arrestatie van video, fotografie en performance uitgang deal met de Joodse geschiedenis in het algemeen, vaak met een meer specifieke focus op haar eigen Joodse familiale herkomst. Andere thema's voor dekking van deze controversiële zaken als de [Shoah](#) , [racisme](#) , [seksualiteit](#) en [pornografie](#) .

Inhoud

- [1 Life](#)
 - [1.1 Herkomst](#)
 - [1.2 Vroege jaren](#)
 - [1.3 Midden jaren](#)

- 2 werken
- 3 Overige activiteiten
- 4 Zie ook
- 5 Referenties
- 6 Bibliografie

Leven

Herkomst

Tanya Ury werd geboren aan het einde van 1951 in een familie van joodse intellectuelen in de [Marylebone](#) wijk van [Londen](#) , en groeide op in het nabijgelegen [Belsize Park](#) gebied. Ze was de oudste van haar ouders twee dochters. Haar vader, Peter Ury, was een journalist en componist oorspronkelijk uit [Ulm](#) . Haar moeder, geboren (Karin) Sylvia Unger, was een dochter van [Alfred H. Unger](#) en nicht naar [Wilhelm Unger](#) .

Haar grootvader van moeders kant, [Alfred H. Unger](#) was een Duitse auteur en toneelschrijver en ook, op een gegeven moment, chieff [dramaturg](#) bij [Universum Film AG](#) ([vandaag: "UFA GmbH"](#)) in [Berlijn](#) . In 1936-1937 hij en haar grootmoeder, Nina, werden gedwongen om te vluchten [van Londen](#) waar de familie woonde in ballingschap. Dit was op grond van hun joodse afkomst. Andere familieleden, waaronder twee grote tantes, werden tijdens de door de autoriteiten gedeporteerd [Nazi jaar](#) en vermoord. Haar grootvader van vaderszijde, Dr. Sigmar Ury, werd verhinderd van het ontvangen van de behandeling van nierkanker in de stad ziekenhuis in [Ulm](#) , omdat hij joods was. Hij stierf thuis in 1941, verzorgd door haar grootmoeder, Hedwig, die zichzelf vermoord [Auschwitz](#) in 1944.

Vroege jaren

Na het verlaten van de school nam ze een opeenvolging van banen, het werken in verschillende stadia als kok, een kruid tuinman en als een professionele zorgverlener. Het was pas in 1985 dat ze ingeschreven kunst het [Exeter College of Art and Design](#) (zoals het op dat moment bekend was) in de buurt van Plymouth. Ze ontstond drie jaar later met een eerste graad (BA Hons, 1e klasse) in de beeldende kunst. Ze verhuisde naar de [Universiteit van Reading](#) , waar haar cursus omvatte een term aan de [Universiteit van Keulen](#) , het bestuderen van mediakunst, in 1989. In 1990 werd ze bekroond met een master's degree in Fine Arts. In 1991-1992 was zij werkzaam als gastdocent aan de [Sheffield Hallam University](#) , waarvoor ze werd ondersteund met een stipendium van de [Colin Walker Fellowship](#) .

Midden jaren

In 1999, met haar jongere broers en zussen Ninette "Nini" en [David](#) , gedeponereerd ze de familie aanzienlijke historische archief met de [Keulen Stadsarchief](#) . In 2009 het gebouw van het archief stortte in verband met tunnelbouw voor [Stadtbahn van Keulen](#) ("[light rail](#)") [netwerk](#) . Dit noodzakelijk een grote restauratie van de documenten, die in 2014 werd geschat op ongeveer 75% succesvol te zijn geweest: Ury sprak, in het kader van deze ervaring, van "een soort tweede uitroeiing ervaring", in een verwijzing naar de verliezen van de familie had al twee generaties eerder in het ondergaan [Shoah](#) .

Na 2010 werd ze toegewezen voor een aantal jaren als een [doctoranda](#) aan de Faculteit der Geesteswetenschappen in het Instituut voor Cultuur en de Kunsten aan [de Universiteit Leiden](#) . Tussen 2014 en 2017 was zij tevens jurylid voor de "Hans en Lea

Grundig Prize" beheerd door de [Hans en Lea Grundig Foundation](#) (en meer recent toegediend, namens de Grundig Foundation, door de [Rosa Luxemburg Foundation](#)).

In haar schriftelijke en fotografische output, en in haar [installaties](#) , performances en video-art, Tanya Ury onderzoekt joods-Duitse identiteit en de manier waarop de Duitse maatschappij omgaat met haar geschiedenis, samen met de rol van "[ondergeschikte](#)" vrouwen in de context van de migratie en racisme.

Ze verzamelt al haar [haren vallen](#) dagelijks in kleine plastic zakken sinds 1992. In 2015 de collectie had al meer dan 7.000 zakken, die zijn gedateerd met handgeschreven labels, en die ze gebruikt voor haar kunst.

Ury is diep bewust van langdurige Keulen verbindingen van haar familie. Haar 33-minuten split-screen video "Kölnisch Wasser" (dat wil zeggen " [Eau de Cologne](#) ") verscheen in 2003. Het beschikt over uittreksels uit zeven live optredens van tussen 1993 en 1997 samen met een video-opname van de tattoo studio "Performance 4711". ([4711](#) is de merknaam van Keulen meest iconische - althans voor de burgers van Keulen - [Eau de Cologne](#) .) Een van haar terugkerende thema's is duidelijk te zien: het terugnemen van enige controle van haar familiegeschiedenis. In 1993 had ze het nummer "4711" getatoeëerd op haar bovenbeen. Dit werd gedaan om haar grootmoeder, Hedwig, en haar grote tantes, Ella en Grete, alle drie van hen werden vermoord in herdenken [concentratiekampen](#) .

Aanvallen op immigranten in [Londen](#) en [Duitsland](#) , zoals de nagel bomaanslag in [Düsseldorf](#) tegen de Russische Joodse immigranten, gevraagd haar rijkelijk zinspelend 21 part foto-sequentie "Jack the Ladder" in 2000. De titel en het formaat zijn een bewuste verwijzing naar het verhaal van de [Ladder van Jacob](#) in [Genesis](#) . Echter, de ladder stort in wat men commentator beschrijft als "een labyrint van de wereldwijde lijden". Prominente beelden zijn van een jong Chinees meisje draagt zwarte panty en geplaatst op een rode oosterse tapijt. Andere beelden zijn een "laddered" kous bespat met rode nagellak, nagels, gebroken glas en messen.

In de prestatie-video 2004 "Röslein sprach ..." ("Little Rose sprak") Tanya Ury gebruik gemaakt van een dunne naald en een fijne zwarte draad aan het woord "Boss" naaien in de huid op de palm van haar hand. Op de achtergrond [Janet Baker](#) is te horen zingen [Schuberts](#) lied-setting van [Goethes](#) " [Heidenröslein](#) " ("Little Meadow Rose"). Baker's weergave van de geliefde Schubert lied was er een die Ury vaak als een kind thuis had gehoord. De donkere kant van "Röslein sprach ..." kwam met zijn toewijding aan de dwangarbeiders in bezet Europa tijdens het eerste deel van de jaren 1940, die gedwongen waren om te werken voor [Boss van Metzingen](#) , naaien naar boven van het bedrijf de verkoop van nationaal-socialistische uniformen te produceren. (Hugo Boss en zijn bedrijf werden op grote schaal gezien als prominente nazi-supporters tijdens de jaren 1920, '30 en '40.)

Tanya Ury was een prominent tegenstander van de 2005 "Flick Exhibition" in Berlijn. De "Friedrich Christian Flick Collection" werd voorgesteld als een tijdelijk monument voor de [Flick zakenimperium's](#) bijdrage aan de industrie en handel van het land, en naar de Flick reputatie in een "nieuwe en duurzame richting van" opnieuw te lanceren, maar voor veel waarnemers, met inbegrip van Ury, de poging mislukte dramatisch, waar alleen de nauwe

betrokkenheid van de industrieel herinneren [Friedrich Flick](#) met het nazi-regime. Vervolgens Ury de onophoudelijke druk om de naam Flick rehabiliteren tegengegaan.

Veel van haar werk als hun thema's van de [Holocaust](#) , [Prostitutie](#) en [voyeurisme](#) . Dat overkomt in hij doorlopende reeks, "wie de baas is" (sinds 2002), waarin deze worden gecombineerd met het thema "dwangarbeid". De foto-serie getiteld "Art Prize" maakte deel uit van de in 2005 [IFA](#) tentoonstelling "Stets gern für Sie beschäftigt ..." ("Altijd blij om u van dienst zijn ..."). Deze kunst-werk bestaat uit vier digitale foto-collages, die elk bestaan uit drie elementen. De eerste derde deel van elk van de vier collages elke toont een rij van reclame ansichtkaarten uit de [Hugo Boss AG](#) modedcollectie voor 1998-1999. Eén van de kleding in beeld is een leren jas vergelijkbaar met die van de Duitse [Luftwaffe](#) piloten tijdens de [oorlog](#) . De tweede derde, in elk van de vier sets, toont Spaanse ansichtkaarten van liefhebbers gepresenteerd als poppen, daterend uit de [Franco jaren](#) . Het laatste derde bestaat uit naakt portretten van Tanya Ury zichzelf, daterend uit 1996, elk van hen die een origineel Nazi-tijdperk Luftwaffe piloot leren jas.

Andere activiteiten

Tanya Ury is een lange tijd lid van de onafhankelijke joodse [mensenrechtenorganisatie Joden van Justitie voor de Palestijnen](#) , en ook van de Duitse afdeling van de internationale [Federatie Europese joden voor een rechtvaardige vrede](#) (EJJP, "Jüdische Stimme für Gerechten Frieden in Nahost e. V. "), waarin de oprichting van een onafhankelijke en levensvatbare pleit voor [Palestijnse staat](#) .

Zie ook

- [Lesser Ury](#) (Groot-groot-oom aan vaders kant)

Referenties

Bibliografie

- Brungs, Juliette. Geschreven in het lichaam: Invoering van de prestaties Video Art of Tanya Ury [in: Nexus, Essays in Duits-Joodse Studies, Vol.1: een uitgave van Duke University Joodse Studies, pp 189-203]. Camden House, 2011. [ISBN 1571135014](#)
 - Text is available under the [Creative Commons Attribution-ShareAlike License](#); additional terms may apply.
 - [Cookie-policy](#)
 - To contact us: mail to admin@qwerty.wiki

https://nl.qwe.wiki/wiki/Tanya_Ury